

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

Birma - przeprowadzenie wyborów i zwolnienie przywódczyni opozycji Aung San Suu Kyi

P7_TA(2010)0450

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie Birmy – przeprowadzenie wyborów i zwolnienie przywódczyni opozycji Aung San Suu Kyi

(2012/C 99 E/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Birmy, przy czym ostatnia z nich została przyjęta 20 maja 2010 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 18-21 Powszechnej deklaracji praw człowieka (PDPC) z 1948 r.,
- uwzględniając art. 25 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych (ICCPR) z 1966 r.,
- uwzględniając oświadczenie prezydencji UE z dnia 23 lutego 2010 r., wzywające do nawiązania wszechstronnego dialogu pomiędzy władzami a siłami demokratycznymi w Birmy,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Parlamentu Europejskiego Jerzego Buzka z dnia 11 marca 2010 r. w sprawie nowego prawa wyborczego w Birmy,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego złożone podczas 16. szczytu ASEAN, który odbył się w Hanoi w dniu 9 kwietnia 2010 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Birmy przyjęte na 3009. posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych, które odbyło się w Luksemburgu w dniu 26 kwietnia 2010 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej – oświadczenie w sprawie Birmy z dnia 19 czerwca 2010 r.,
- uwzględniając raport Sekretarza Generalnego ONZ z dnia 28 sierpnia 2009 r. w sprawie sytuacji praw człowieka w Birmy,
- uwzględniając oświadczenie złożone przez Sekretarza Generalnego ONZ Bana Ki-Muna w dniu 26 października 2010 r. w Bangkoku,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego złożone na 8. posiedzeniu Azja-Europa w październiku 2010 r.,
- uwzględniając raport sekretarza generalnego ONZ z dnia 15 września 2010 r. w sprawie sytuacji praw człowieka w Birmy,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 7 listopada 2010 r. w sprawie wyborów w Birmy,
- uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego ONZ i przewodniczącego Parlamentu Europejskiego Jerzego Buzka z dnia 8 listopada 2010 r. w sprawie birmańskich wyborów,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0196.

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

- uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego ONZ z dnia 13 listopada 2010 r. w sprawie uwolnienia Daw Aung San Suu Kyi,
 - uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Rady Europejskiej oraz wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 13 listopada 2010 r. w sprawie uwolnienia Aung San Suu Kyi,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 22 listopada 2010 r. w sprawie Birmy,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że dnia 13 listopada 2010 r. wieczorem, mniej niż tydzień po przeprowadzeniu dyskusyjnych wyborów krajowych, Aung San Suu Kyi została zwolniona z aresztu domowego, w którym spędziła 15 z ostatnich 21 lat,
- B. mając na uwadze, że dnia 7 listopada 2010 r. w Birmie odbyły się pierwsze od 20 lat wybory krajowe; mając na uwadze, że w poprzednich wyborach zwyciężyła Narodowa Liga na rzecz Demokracji kierowana przez Aung San Suu Kyi,
- C. mając na uwadze, że ostatnie wybory przeprowadzono w oparciu o kontrowersyjną konstytucję wprowadzoną w 2008 r., która gwarantuje birmańskiej juncie wojskowej jedną czwartą wszystkich miejsc w parlamencie i bez niespodzianek wygrała w nich popierana przez juntę Partia Solidarności i Rozwoju Unii (USDP),
- D. mając na uwadze, że w okresie poprzedzającym wybory z 7 listopada władze birmańskie wprowadziły wiele nowych przepisów prawnych, ograniczających swobodę wypowiedzi i krytykę rządu, nakładających poważne ograniczenia na działalność polityczną i działalność w ramach kampanii wyborczej partii politycznych i odrzucających wewnętrzne żądania uwolnienia więźniów politycznych, oraz mając na uwadze, że wybory nie spełniały międzynarodowych standardów,
- E. mając na uwadze, że Partia Solidarności i Rozwoju Unii (USDP) sprzyjająca juncie była w stanie wystawić kandydatów w prawie wszystkich okręgach wyborczych, podczas gdy partie prodemokratyczne, takie jak Narodowa Liga na rzecz Demokracji, zostały ograniczone do wystawienia kandydatów tylko w garstce okręgów, w znacznym stopniu z tego powodu, że miały mało czasu na zebranie funduszy na kampanię lub na odpowiednie zorganizowanie się,
- F. mając na uwadze, że Narodowa Liga na rzecz Demokracji (NLD) postanowiła zbojkotować wybory w obliczu narzuconych warunków dotyczących udziału w wyborach; mając na uwadze, że NLD została rozwiązana na mocy przepisu prawnego z dnia 6 maja 2010 r., po tym jak nie udało się jej zarejestrować swojego udziału w wyborach,
- G. mając na uwadze, że wybory zostały przeprowadzone w atmosferze strachu, zastraszania i rezygnacji oraz że setkom tysięcy obywateli birmańskich, w tym mnichom buddyjskim i więźniom politycznym, zakazano głosowania lub kandydowania w wyborach,
- H. mając na uwadze, że wniesiono wiele skarg dotyczących podstawy oraz sposobu przeprowadzenia wyborów, w tym na niedotrzymanie tajności głosowania, przymus wywierany na pracowników państwowych oraz przykładowo wysiłki wojskowych, by zmusić członków mniejszości etnicznej, Karenów, do głosowania na partie popierane przez juntę,
- I. mając na uwadze, że dyskusyjna konstytucja z 2008 r. zabrania Aung San Suu Kyi ubiegania się o urzędy publiczne,
- J. mając na uwadze, że zwolnienie Aung San Suu Kyi, o ile nie zostanie cofnięte, może być interpretowane jak pierwszy krok we właściwym kierunku; mając jednak na uwadze, że wiele osób wyraziło obawy o bezpieczeństwo Aung San Suu Kyi i zauważyło, że znajduje się pod nadzorem państwowych służb bezpieczeństwa,
- K. mając na uwadze, że Aung San Suu Kyi została zwolniona, lecz ponad 2 200 innych działaczy prodemokratycznych pozostaje w niewoli, podobnie jak wielu mnichów buddyjskich, którzy przewodzili antyrządowym protestom w 2007 r., oraz dziennikarzy, którzy relacjonowali te protesty,

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

- L. mając na uwadze, że od 2003 r. rząd Birmy odrzucał wszystkie co do jednej sugestie wysunięte pod jego adresem przez ONZ i szeroko pojętą społeczność międzynarodową dotyczące reformy jego siedmioetapowej „drogi ku demokracji”,
 - M. mając na uwadze, że birmańska junta nadal dopuszcza się okrutnego łamania praw człowieka – w tym egzekucji pozasądowych, pracy przymusowej i przemocy seksualnej – wobec ludności cywilnej w rejonach zamieszkałych przez mniejszość etniczną Karenów przy granicy z Tajlandią; oraz mając na uwadze, że tysiące birmańskich uchodźców wkroczyło na terytorium Tajlandii w dniu następującym po wyborach z powodu starć między armią birmańską a jednostkami rebeliantów z mniejszości etnicznych,
 - N. mając na uwadze, że Birma w dalszym ciągu systematycznie i powszechnie wciela pod przymusem dzieci do wojska,
 - O. mając na uwadze, że zdaniem ONZ, Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, Stanów Zjednoczonych oraz wielu innych rządów na świecie w celu uzyskania długoterminowego rozwiązania problemów Birmy niezbędny jest trójstronny dialog prowadzony przez Aung San Suu Kyi i Narodową Ligę na rzecz Demokracji, przedstawicieli mniejszości etnicznych Birmy oraz birmańską juntę; oraz że rząd Birmy nadal odmawia nawiązania takiego dialogu,
 - P. mając na uwadze, że od 1996 r. UE nakłada na reżim birmański środki restrykcyjne – w tym zamrożenie aktywów finansowych 540 osób i 62 podmiotów, zakaz podróżowania, zakaz eksportu sprzętu wojskowego, a niedawno zakaz sprowadzania sprzętu do wyrębu i sprzętu wydobywczego oraz importu niektórych rodzajów drewna, minerałów i kamieni szlachetnych – które będą obowiązywać do czasu uzyskania dowodów na rzeczywiste zmiany zdążające w kierunku demokracji, poszanowania praw człowieka, wolności wyrażania opinii i praworządności,
1. przyjmuje z zadowoleniem niedawne uwolnienie Aung San Suu Kyi's, lecz ubolewa nad faktem, że została ona uwolniona dopiero po wyborach, co uniemożliwiło jej aktywny udział w kampanii wyborczej prowadzonej przez opozycję podczas trwania wyborów; powtarza, że jej niedawno odzyskana wolność musi mieć bezwarunkowy i nieograniczony charakter;
 2. wyraża głębokie ubolewanie, że rządząca birmańska junta wojskowa odmówiła przeprowadzenia wolnych i sprawiedliwych wyborów w Birmie w dniu 7 listopada;
 3. wyraża ubolewanie z powodu ograniczeń nałożonych przez rządzącą juntę wojskową na główne partie opozycyjne oraz ograniczeń wolności prasy w zakresie relacjonowania i monitorowania wyborów;
 4. ubolewa nad brakiem przejrzystości w organizacji głosowania i liczenia głosów, odmową przyjęcia obserwatorów międzynarodowych ze strony wojska i opóźnieniem w ogłoszeniu wyników;
 5. ubolewa nad faktem, że nowa konstytucja gwarantuje birmańskiemu wojsku przynajmniej jedną czwartą wszystkich miejsc w parlamencie, co jest wystarczające do przeciwstawienia się, za pomocą prawa weta, jakimkolwiek zmianom w konstytucji i pozwala juncie wojskowej na zawieszenie wszelkich swobód obywatelskich oraz parlamentu kiedy tylko uzna to za konieczne;
 6. zwraca uwagę na ograniczony udział w głosowaniu partii opozycyjnych, które musiały podjąć trudną decyzję co do bojkotu wyborów, i uważa, że udział przedstawicieli opozycji i grup etnicznych, zarówno w zgromadzeniu narodowym jak i regionalnym, może, choć w bardzo ograniczonym zakresie, stanowić początek normalizacji i być okazją do zmian;
 7. zdecydowanie potępia powtarzające się przypadki naruszania podstawowych wolności i podstawowych praw demokratycznych ludności Birmy ze strony birmańskiej junty wojskowej;
 8. wzywa rząd Birmy do niezwłocznego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich pozostałych 2 200 birmańskich więźniów politycznych oraz do całkowitego przywrócenia im wszystkich praw politycznych; oraz nalega, aby władze birmańskie zaprzestały dokonywania zatrzymań z powodów politycznych;
 9. stanowczo wzywa reżim birmański do zniesienia ograniczeń wolności zgromadzeń, przemieszczania się i wolności słowa i wzywa do zniesienia cenzury prasy i kontroli sieci internetowych i telefonii komórkowej z powodów politycznych;

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

10. zdecydowanie potępia akty przemocy, które wybuchły w związku z powszechnymi zarzutami zastraszania w zachodniej Birmie, w miejscowości Myawaddy; gwałtowna wymiana ognia między wojskiem birmańskim i rebeliantami należącymi do grup etnicznych zmusiła tysiące ludzi do przekroczenia granicy z Tajlandią;
11. wyraża głębokie ubolewanie z powodu odrzucenia przez władze Birmy wszystkich propozycji dotyczących pomocy technicznej i usług w zakresie monitorowania złożonych przez ONZ i potępia ograniczenia nałożone na zagraniczne media, które podejmują próby nadawania relacji z terytorium Birmy;
12. potępia fakt, że publikacja co najmniej dziewięciu gazet i czasopism została opóźniona przez Radę Nadzoru Prasy (Press Supervisory Council), która zarzuca tym publikacjom, że złamały zasady publikując zdjęcia uwolnienia Aung San Suu Kyi;
13. stanowczo wzywa reżim birmański do przeprowadzenia rozmów z Aung San Suu Kyi i Narodową Ligą na rzecz Demokracji, jak również z przedstawicielami mniejszości narodowych; w tym zakresie z zadowoleniem przyjmuje wysiłki medacyjne podjęte przez sekretarza generalnego ONZ i jego specjalnego sprawozdawcę ds. Birmy;
14. wzywa nie tylko społeczność międzynarodową, w tym Chiny, Indie i Rosję będące głównymi partnerami handlowymi Birmy, ale także Stowarzyszenie Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) aby przestało wspierać niedemokratyczny reżim, który rozwija się kosztem swojej ludności i aby wywarło większy nacisk na pozytywne zmiany w kraju; uważa ponadto, że Karta ASEAN nakłada na państwa członkowskie ASEAN szczególną odpowiedzialność i moralny obowiązek działania w przypadku systematycznego naruszania praw człowieka w jednym z krajów członkowskich;
15. potwierdza swoje poparcie dla decyzji Rady z dnia 26 kwietnia 2010 r. w sprawie rozszerzenia okresu stosowania środków restrykcyjnych, przewidzianych w obecnej decyzji UE, o kolejny rok; wzywa władze birmańskie do podjęcia niezbędnych kroków w celu umożliwienia ponownego rozważenia kwestii stosowania tych środków;
16. wyraża zaniepokojenie warunkami panującymi w więzieniach i innych zakładach karnych, oraz powtarzającymi się przypadkami złego traktowania więźniów sumienia, w tym zadawania im tortur, a także przenoszenia więźniów sumienia do odosobnionych więzień znajdujących się z dala od ich rodzin, gdzie nie mogą oni otrzymywać żywności ani leków; wzywa również władze Birmy do natychmiastowego umożliwienia leczenia wszystkim więźniom oraz do umożliwienia Międzynarodowemu Komitetowi Czerwonego Krzyża na wznowienie wizyt u wszystkich więźniów;
17. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu wznowienia konfliktu zbrojnego w niektórych regionach oraz wzywa rząd Birmy do ochrony ludności cywilnej we wszystkich częściach kraju, a wszystkich, których to dotyczy, do poszanowania istniejących porozumień o zawieszeniu broni;
18. wzywa UE i jej państwa członkowskie do użycia wszelkich swoich wpływów gospodarczych i politycznych, aby w Birmie zapanowała wolność i demokracja; wzywa państwa członkowskie i UE do dalszego dostarczania środków finansowych uchodźcom znajdującym się na granicy Tajlandii i Birmy;
19. potwierdza i popiera zaproszenie, jakie wystosował przewodniczący Parlamentu do Aung San Suu Kyi, do udziału w ceremonii wręczenia nagród im. Sacharowa, która odbędzie się w Strasburgu w grudniu br.; podkreśla fakt, że jeśli uda jej się wziąć udział w ceremonii, zostanie ona oficjalnie przedstawiona jako laureatka nagrody im. Sacharowa, którą została uhonorowana w 1990 r. za wszystko, co zrobiła na rzecz demokracji i wolności w Birmie;
20. nalega, aby reżim birmański i kontrolowane przez niego służby zagwarantowały wolność fizyczną oraz wolność wypowiedzi Aung San Suu Kyi, w tym jej nieograniczone prawo do swobodnego i bezpiecznego podróżowania po całym terytorium Birmy, za granicą oraz z powrotem do Birmy;
21. z zadowoleniem przyjmuje decyzję podjętą przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego dotyczącą wysłania delegacji parlamentarnej do Birmy celem przedstawienia Aung San Suu Kyi jako laureatki nagrody im. Sacharowa, jeśli nie mogłaby ona uczestniczyć w ceremonii wręczenia nagród w Strasburgu;
22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Aung San Suu Kyi, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, specjalnemu wysłannikowi UE ds. Birmy, birmańskiej Państwowej Radzie ds. Pokoju i Rozwoju, rządowi państw członkowskich ASEAN i ASEM, sekretariatowi ASEM, Międzyparlamentarnej Grupie ASEAN ds. Myanmaru, sekretarzowi generalnemu ONZ, wysokiemu komisarzowi ONZ ds. praw człowieka oraz specjalnemu sprawozdawcy ONZ ds. praw człowieka w Birmie.